

1917: עם פולה

התורכים גירשו אותו מן הארץ „לנצח“ והוא עבר לארצות-הברית בה פיתח פעילות ציונית עניפה ובה פגש ונשא לאשה את האחות פולה מונבז, אם שלושת ילדיהם, גאולה, עמוס ורננה. עמוס בן-גוריון היה מפקד מיסטרות תל-אביב, וכיום מנהל מיפעל לייצור בגדים אתא.

1918: הגדוד העברי

כחייל בגדוד העברי (עומד חגור חגורה) ונפגש עם ידידיו, אנשי השומר. האשה מימין: רחל ינאית. החייל היושב משמאל: מי שיהיה עתיד להיות נשיא ישראל, יצחק בן-צבי.

„מה אתה עושה עכשיו, כשאינך עוד ראש-משלה?“ שאל אותו אחד מחסידיו, שׁ בא לבקרו בשדה-בוקר. „עכשיו“, השיב ביגיי, „עכשיו אני עושה כל מה שאני רוצה לעשות!“ „אתה רוצה לומר שלא עשית כל מה שׁ רצית כשהיית ראש-משלה?“ התערבה פרי לה בתמיחה.

הנשיא הראשון של מדינת ישראל הוא ראש המדינה היחיד בדרגו שלא המדינה עשתה אותו אלא הוא עשה את המדינה. האמת היא, כמובן, שבמדינה רבה, לטור כה ולרעה, בן-גוריון הוא שעשה את המדינה, ולא רק זאת, אלא שעשה בה, במשך 15 שנותיה הראשונות, כל מה שרצה. איך סיפרו עליו בשם רעייתו פולה?

1914: טוונט חורכי

אחרי שמונה שנות עבודה בארץ, החליט להשתלם בתורכית ובמשפטים, התקבל לאוניברסיטת קושטא עם יצחק בן-צבי (העומד בשורה השנייה ליד ביגיי, העומד עניבת-פרפר).

על הקמת מדינת ישראל, בה היה לראש הממשלה ושר הבטחון הראשון.

★ ★ ★

ב דרכו הארוכה של בן-גוריון לא חס על הרבה אנשים ושרת, לבון ואשכול הם רק שלושה שעמדו בדרכו ונפגעו. אך היו לו גם שעות של רצון, בהן ידע להגיד, למשל, על יריבו הגדול, וייצמן, בסוף ימיו:

1963: בודד

הוא התפטר סור פית ויצא לביתו במידבר. משמאל: צריפו בשדה-בוקר. מאז הוא מופיע לעתים רחוקות בכנסת או בביתו שבצפון תל-אביב.

1966: אדנאור

בן-גוריון נוכח בטכס קבלת הידיד הגרמני אדנאור.

עד שדה-בוקר